Ч. 149. Четвер 18 (5) липня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи вертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні.— З Ради державної.— Побільшене контингенту рекрутів. — Події в Росиї. — З'їзд бар. Еренталя з Тіттоніім.

Послідне засідане палати послів перед фериями має відбути ся — як кажуть — вже дня 23 с.м. Однако той реченець ще непевний, бо незвістно, чи удасть ся до того часу полагодити парляментарно буджетову провізорию, котрої другому читаню мають бути присьвячені засіданя в днях 18 і 19 липня. Від 20 до 22 с. м. засіданя не будуть відбувати ся а д. 23 с. м. палата перерве сесию. Завтра предсідателі клюбів визначать бесідників. Єсть намір скоротити дискусию. Не виключена також річ, що ще перед кінцем відбуде ся верифікация виборів, передусім вибору дра Старжиньского, котрий яко віцепрезидент прикладає вагу до скорої верифікациї свого мандату.

На вчерашнім засіданю палати послів посол др. Марков і тов. внесли інтерпеляцию, жадаючу установленя на університеті у Львові і Чернівцях катедри язика і літератури російскої та заведеня науки російского язика у всіх ґімназиях всхідної Галичини. Дальше зголосили внесеня: Пос. Удржаль і тов. пильне внесенє о зміну законів меліорацийних, пп. Гірш і Падур внесенє на заведенє 2-літної служби войскової, др. Евген Левицкий в справі язика на зелізницях в Галичині і в справі забезпеченя на старість і на случай неспосібности до праці також рільничого населеня. По відчитаню дальших дрібнійших внесень і інтерпеляций приступлено до нарад над пильним внесенем п. Удржаля. Вивязала ся обширнійша дискусия, в котрій між иншими брав участь п. міністер ґр. Аверсперґ, котрий вказував на те, що меліорацийний фонд в послідних часах вже підвисшено і що він цілком виставав на покрите потреб. Пос. Козловский полемізував з Іром, котрий сказав, немов би Галичина користала найбільше з меліорацийного фонду і заявив, що противно Галичині діє ся кривда. Пильність внесеня ухвалено і приступлено до подрібної дискусиї. П. Марков полемізуючи з п. Іром доказував, що більшість гроший з меліорацийного фонда в Галичині іде в користь більшої посілости. П. Абрагамович у відповіди на закиди п. Маркове, доказував, що той посол не знає цілком річи, о котрій говорить. В ніякім краю не робило ся тілько для селян що в Галичині. На підставі ухвали сойму, селяни, крім підмоги з меліорацийного фонду, одержують рівночасно краєву субвенцию, так що селянин, приступаючий до здренованя свого ґрунту не видає ні сотика з своєї кишені Того року сойм ухвалив на ту ціль знов 200 тисячів корон. Також при реґуляциї рік в Галичині робить ся дуже богато в користь селян. Вкінци ухвалено ціле внесенє передати буджетовій комісиї з порученем, аби она здала справу ще в сій сесиї. — З черги мотивував др. Люеґер своє внесенє о вибір ювилейної комісиї для ювилейного обходу шістьдесятолітного правліня цісаря. Всенїмець п. Малік промавляв против, а коли в своїй промові ужив невідповідних слів запротестував против того п. міністер скарбу др. Коритовский а віцепрезидент Жачек удїлив Малікови нагани. Вкінци на внесенє п. Пернерсторфера ухвалено явність нарад комісиї леґітимацийної, реґуляміновоі, посольскої ненарушимости і запомогової і на тім покінчено засідане, назначуючи слідуюче на четвер рано.

В часописи „Die Zeit“ і „Pester Lloyd“ австрийско-угорский міністер війни ґен. Шенайх заявляє, що войскова адміністрация обстає і на дальше при побільшеню континґенту рекрутів і уважає той контингент річию необходимою для воєнного поготівля армії Однако побільшенє контингенту єсть і політичним жаданем і тому войскова адміністрация поки що не може перевести того жаданя.

---

3)

Шерльок Гольмс при роботї.

Нові оповіданя — Конана Дойле.

(Дальше).

Гольмс виймив з кишені великий лист тонесенького паперу і розложив єго на своїм колінї.

— Як гадаєш, що не може бути? — спитав він.

Папір був вкритий відбитками слідів якогось маленького звіряти. Можна було на нїм виразно розпізнати пять випуків звірячої підошви та що то зьвіря мало довгі кісті; кождий поодинокий зарис сліду був так великий як маленька ложочка десерова.

— То пес — сказав я.

— Хибаж ти чув коли, щоби пес лазив в гору по заслонї? А се зьвіря так робило, бо то доказують єго сліди.

— То хиба малпа?

— Малпа не має таких ніг.

— А щож то може бути?

— Ані пес, ані кіт, ані малпа — взагалі піяке зьвіря, яке ми знаємо. Я пробовав уявити собі єго мірою. Тут суть чотири відбитки — зьвіря стояло спокійно. Від передної ноги аж до задної має оно не менше лиш пятнайцять цалів. Коли додати до того ще й шию та голову, то вийде з того зьвіря що найменше дві стопи довге а може й більше, коли оно має хвіст. Дивиж ся тепер на инші міри: зьвіря рушило ся і пізнаємо, як широкі робило оно кроки; нїгде не переступає оно трох цалів. З того можна вносити на дуже довге тїло з розмірно коротенькими ногами. На жаль не було оно на стілько чемне, щоби нам лишило прібку своєї ширини. Але з виду буде оно більше менше так виглядати як я тобі кажу, і то якесь мясожирне зьвіря.

— Звідким ти то знаєш?

— Ба оно бігло по заслонї до гори. Коло вікна висїла клїтка з канарком а оно хотїло очевидно брати ся до канарка.

— Якеж то було зьвіря?

— Бо, коби я знав, як оно називає ся, то був би то вже значний крок наперед, щоби сю справу вияснити. Здає ся, що оно належить до рода ласиць; лиш оно більше як всї зьвірята того рода, які я видів.

— В якійже звязи може то зьвіря стояти зі злочином?

— То також ще річ не вияснена. На всякий случай вислїдили ми, як видиш, вже богато. Знаємо, що якийсь чоловік придивляв ся з гостинця сварцї полковника Барклї з своєю жінкою — віконницї не були замкнені а в комнатї сьвітила ся лямпа. Відтак знаємо, що він з якимсь чужосторонним зьвірятком біг по мураві через подвіре і вліз крізь вікно та що він повалив Барклія, коли той на єго вид не перевернув ся сам зі страху і не розбив собі голови об зелїзну решітку від коминка, що могло би також бути. А наконець той, що вліз, виходячи забрав дивним дивом ключ від комнати з собою.

— По тім, що ти вислїдив, виглядає менї цїла справа ще темнїйшою як перед тим — сказав я.

— Зовсім справедливо. То єсть без сумнїву доказом, що справа єсть далеко більше заплутана як то первістно здавало ся. Я постановив длятого по зрілій розвазї роздивити ся в сїй справі ще зовсїм з иншої точки. — Але я дїйстно вимучив тебе вже за надто довго і позбавив нічного супочинку; можу то розповісти тобі так само добре й завтра, коли будемо їхати до Альдершот.

— Деж там! Коли ти вже тілько розповів то докажи вже й до кінця.

— То річ була певна, що нанї Барклї, коли о пів до осьмої виходила з дому, розійшла ся з чоловіком в як найбільшій згоді. То правда, що она, як я вже згадав, не була нїколи для него надто нїжна, але візник чув як она відходячи попращала ся дружно з полковником. Але так само певна річ, що она вернувши домів зайшла до комнати, де була певна, що не застане свого мужа, що казала подати собі чарку чаю — улюблене у женщин средство для успокоєня нервів — і що она зачала завзято докоряти свому чоловікови, коли він увійшов. Отже межи годиною пів до осьмої а девятою мусїло очевидно щось стати ся, в наслідок чого єї чувства для него так зовсїм змінили ся.

Коли же панна Моррізон через тої півтора години була заєдно з панею Барклї разом, то она мусїла конче щось знати о сїй справі, хоч би она й десять разів того випирала ся.

Мій перший здогад був такий, що може щось завело ся межи старим Барклїєм а молодою панною Моррізон, до сего она призналася ся

В Росиї не сходять з дневного порядку всілякі терористичні замахи. Крім богато дрібнійших замахів на поліцию і ріжних державних урядників, довершено вчера в ночи замаху на б. ґенерал-ґубернатора Тифлісу, ґен. Аліханова. Іменно доносять з Александрополя, що коли ґен. Аліханов з сином а крім того з женою і дочкою ґенерала Ґлєбова повертав о годині 2½ рано з войскового касина до дому, кинено на них дві бомби. Ґенерал Аліханов і жена Ґлєбова погибли на місци, син Аліханова і дочка Ґлєбова ранені. Виновники замаху утікли.

Вчера перед полуднем прибули до Ракконіджі міністри справ заграничних, австрийский бар. Еренталь і італіяньский Тіттоні і оба удали ся зараз до віллі, де мешкає королівска пара. Король приймив зараз бар. Еренталя на авдиєнциї, а відтак виїхав з ним на проїздку самоїздом, з котрої повернули о год. 12 в полудне. По повороті представив король бар. Еренталя королевій, а по сніданю міністер Тіттоні відвів бар. Еренталя на дворець, звідки о год. 4 по полудни від'їхав австрийский гість до Турину. З Турину сейчас по своїм прибутю вислали міністри бар. Еренталь і Тіттоні телеґрами до амбасадорів австро-угорского і італіяньского в Берлині з порученєм повідомленя канцлера Більова, що при кождій нагоді згадували о довголітнім, вірнім союзнику німецкім. — Бар. Еренталь від'їхав вчера о год. 8 вечером до Австриї, а міністер Тіттоні до Риму.

Новинки.

Львів, дня 17-го липня 1907.

— Відзначенє. Є. Вел. Цісар надав директорови бюра патронату спілок ощадностий і позичок при Виділї краєвім у Львові др. Францови Стефчикови хрест кавалерского ордера Франц Йосифа.

— Делеґат Сполучених Держав, сенатор Діллінґем (Dillingham), член тої комісиї еміґрацийної, котру Сполучені Держави північної Америки вислали до Европи, щоби она тут розслідила на місци справу еміґрацийну, приїхав оногди в супроводї секретаря Віллера з Кошиць до Львова. Комісия була вже перед тим в Римі, Фльоренциї, Венециї, Реці, Триєсті, Відни і Будапешті, а наконець в Кошицях. Оногди в полудне був сенатор Діллінґем у Є. Ексц. п. Намістника, котрий виделєґував старосту п. Ґубатту, щоби дав комісареви Сполучених Держав потрібних інформаций. Крім того інформував ся п. Діллінґем у п. Генриха Ґріффля, тутешного диспонента краківскої фірми Ґольдлюста і Спілки, що має ґенеральну аґенцию на Ґаличину акц. товариства парової плавби „Австро-Амерікан“. Комісар інформував ся о всіх подрібностях що-до еміґрантів, а вечером оглядав місто. Вчера рано поїхав п. Діллінґем до Кракова, звідки поїде до Росиї.

— Нові уряди почтові увійшли з днем 15 с. м.: В Брукенталь, равского повіта зі звичайним кругом діланя і назвою Брукенталь-Галичина. До круга доручень сего уряду, сполученого з урядом почтовим в Угнові, належать громади і обшари двірскі: Хлївчани, Хоронів, Домашів, Остобуж, Саляпі, Воронів і Теглів. — В Зворі, повіта самбірского. До уряду сего, сполученого з урядом в Самборі, належать громади і обшари двірскі: Сприня, Воля блажівска і Воля коблянська.

— З зелїзниці. В цїли уникненя натовпу подорожних в поїзді посиішнім ч. 8, творячім нічне получене поміж Львовом а Віднем (від'їзд зі Львова о год. 7·05 вечером) запроваджує ся з днем 1 серпня с. р. обмежене в уживаню сего поїзду в той спосіб, що виключає ся їзду III. клясою на шляху зі Львова до Ланьцута включно. Ніякому обмеженю не підлягає їзда клясою I. або II. взагалї і їзда III. клясою до Ряшева взглядно поза Ряшів. Подорожні III. кляси до стаций на шляху Львів-Ланьцут можуть вечером уживати поїздів ч. 12 і 20 (від'їзд зі Львова о 6·15 взглядно 7·20 вечером). Щоби запобічи можливим непорозуміням, заявляє ся, що се обмежене не відносить ся до їзди у зворотнім напрямі, с. є. до нічного поїзду посиішного ч. 7 (приходить до Львова о годині 8·55 рано.

— Дрібні вісти. Громадска зверхність в Раві руской оголошує конкурс на посаду міского ветеринаря. Платня 1200 корон річно. Поданя треба вносити до кінця липня с. р. — Заряд „Ризниці“ розділив 1.730 К на 56 вдовиць і 30 сиріт по сьвящениках (подало ся було 108 вдовиць і 48 сиріт), а то тим, котрі по конкомігациї урядів деканальних показали ся найбільше потребуючими. — Доктор Конан Дойле, славний англїйский писатель, котрого оповіданя друкують ся як-раз у фейлєтонах нашої часописи, заручив ся з панною Жанною Лїк. Дойле має тепер 48 лїт. — Із заведеня для божевільних в Кульпаркові втік вчера по полудни хорий на умі Александер Мушиньский, лїт 90. — П. М. Задуровичеви, секретареви Намістництва з Надвірної, вкрадено вчера з підсїня готелю Европейского пакунок з білєм і лїтним одїнем вартости 200 кор. і з дипльомом шляхотским в бляшаній пушці. — З помешканя п. А. Швальбової при ул. Берка ч. 23, вкрадено біле, сукні і дорогоцінности, як срібний і золотий годинник, срібну цукорницю і т. п. загальної вартости около 1000 корон.

— Старий студент. Бувший президент палати послів гр. Фетгер став на старі лїта студентом і зачав учити ся медицина, а сими днями сїдав до іспиту. Минувшої суботи здав він перед віденьским професором Шавта з відзначенєм ригорозум з практичної помочи в злогах. Ґр. Фетгер набрав без сумніву переконаня, що лекше помагати при породі дїтий, як при породі законів в австрийскім парляменті.

— Дївчата в мужеских ґімназиях. Деякі педаґоґи доказують вже віддавна, що лїпше було би, щоби хлопці виховували ся спільно з дївчатами. Се увзглядинло вже по части й міністерство просьвіти на основі досьвіду, зробленого в публичній ґімназиї в Прерові на М раві. Розпоряджене міністерства просьвіти дозваляє іменно, щоби дівчата приватисти приходили на науку поодиноких предметів до мужеских ґімназий. Замітне — як пишуть віденьскі ґазети — що сю першу пробу спільної науки дївчат з хлопцями зроблено не в котрійсь із найнизших кляс, лиш у висших клясах. По вдоволяючій пробі в публичній ґімназиї в Прерові, де ученицям, що записали ся яко приватистки, позволено разом з учениками ходити на науку поодиноких предметів (як математика, фізика, істория натуральна), видало тепер міністерство просьвіти розпоряджене, що на будуче приватистки якоїсь ґімназиї можуть бути допущені до спільної науки поодиноких предметів разом з хлопцями, скоро подадуть просьбу о то. Приватистки мають також право, але не суть обовязані виробляти задачі домові і шкільні. Позволене до того уділяє від случаю до случаю міністерство просьвіти.

— Вість про вибух тифу в Криниці наробила більше переполоху як було потреба. Було, що правда кілька случаїв занедужаня, але пошесть вже давно проминула, що вже й заряд купелевий подав був до загальної відомости, а що тепер і Намістництво потверджує. Намістництво вислало було до Криниці краєвого інспектора санітарного др. Ляховича, щоби він розслїдив стан річи на місци. Реляция того делеґата потверджує вповні інформацию Заряду. Доси занедужало було в Криниці на тиф загалом 6 осіб, всі у віллї „Ґражина“; дві з них подужали, один недужий помер, 2 знаходять ся в шпитали ізоляцийнім, а 1 позістав у вілї „Ґражина“. Від 18 днів не було в Криниці ані одного случаю нового занедужаня на тиф, що єсть найлїпшим доказом, що пороблені зарядження були успішні і що нема обави, щоби тиф ширив ся дальше. То автентичне

по дорозі перед полковниковою. Тим дав би ся пояснити еї гнів, коли вернула домів як і то говорене тої панни, що нїчо не стало ся. Але з другої знов сторони промавляє против того натяк на Давида як і ніжна любов, яку полковник, як загально звістно, оказував своїй жінці; о виступленю того другого мужчини нема вже що й говорити, бо той не потребував стояти в ніяких відношенях до всего, що перед тим було. — Мені трудно було знайти якийсь твердий ґрунт під ногами, але остаточно покинув я ту гадку, що межи полковником а панною Моррізон було якесь тайне порозуміне, але за то тим більше укріпило ся в мені переконане, що молода дама могла би дати якесь пояснене того, задля чого чувства пані Барклї для свого чоловіка заміили ся нараз в ненависть для него. Отже я постановив відвідати панну Моррізон, щоби їй сказати, що я прийшов до того переконаня, що она могла би сю справу виясчити. Коли би она не схотїла нїчого сказати, то еї приятелька буде мусїла ставати перед судом яко обжалована о убийство.

Тота панна то делікатна, струнка людина, з білявим волосем і несьміливою мїною, але не брак їй анї бистроумности анї здорового людского розуму. Она споглядала через хвилю мовчки і задумана перед себе, аж нараз підняла голову в гору, подивила ся мені просто в очи і розповіла мені отсе, що я тобі тут хочу коротко повторити.

— Моя приятелька взяла від мене приречене, що не скажу нікому нїчого о сїй справі а я не з тих, що не додержують даного слова — сказала она. — Але коли тут розходить ся о так важке обжаловане пані Барклї а она сама задля своєї недуги не може зізнати нїчого, то я уважаю ся увільненою від даного приречення. Хочу прийти їй в поміч о скілько можу і розкажу вам основно, що стало ся в понедїлок вечером.

Ми вийшли з місийного засїданя около три чверти на девяту і мусїли вертати домів улицею Гудзона, котра дуже тиха і людий на нїй майже не видко. На лївім боці сьвітила ся одна однісенька лїхтарня; коли ми були вже близько неї, надійшов напротив нас якийсь чоловік, що виглядав на зовсїм окалїчілого. Голова сиділа єму зовсїм між плечима, ноги мав покорчені в колїнах а плечі зігнені в дугу та ніс якусь нїби скринку завішену через плече на увязці. Коли ми переходили попри него, глянув він до гори, сьвітло впало на нас, він пристанув і крикнув страшним голосом: „Мій Боже, то Нансї!“ Пані Барклї зблїдла як смерть і була би таки впала на землю, як би той страшний калїка не був еї піддержав. Я хотїла якраз закликати поліцая, коли вчула на диво, що она розмавляє зовсїм чемно з тим чоловіком.

— Я мала тебе вже від трийцяти лїт за помершого, Генрі — сказала она дрожачим голосом.

— Так, таки й єсть — відповів він таким якимсь страшним голосом, що по мені аж мороз пішов. Єго лице було понуре і відстрашаюче, а лютий погляд єго очий ще в снї не давав мені спокою. Волосе і борода були вже добре шпаковаті а єго вяле лице було зовсїм поморщене.

— Будь ласкава, іди трошки наперед — сказала пані Барклї до мене; — я хотїла би трохи поговорити з отсим чоловіком. Не бій ся нїчого о мене. — Хоч і як она старала ся надати певности свому голосови, то все-таки уста їй дрожали і она виглядала така блїда як труп.

Я зробила так, як она того жадала і они обоє поговорили через кілька минут з собою. Відтак надійшла пані Барклї долї улицею а очи їй аж сьвітили ся із злости, а я виділа, як той калїка стояв під лїхтарнею та мовби в шаленїй злости накивував кулаками. Она не відозвала ся анї словом, аж коли ми станули перед дверми дому; тодї взяла она мене за руку і стала мене просити, щоби я не казала нікому о тїй стрічи. — То мій давний знакомий, котрий змарнував ся в сьвітї — сказала она. Коли я їй обіцяла мовчати, поцїлувала она мене і від тої пори я еї не виділа.

— Так отже знаєте тепер все, чого я не хотїла поліциї сказати, бо я не мала й поняти о тїй небезпечности яка грозить моїй приятельці. Я знаю, що то може вийти лиш в еї хосен, коли буде ся знати цїлу правду.

(Дальше буде).

представлене стану річи повинно би зробити конець переполохови, котрий викликали перші недокладні вісти о якійсь пошести.

— **Дрогобицка філія „Просьвіти“** оголошує отсим конкурс на 25 місць в Бурсі Селяньскій в Дрогобичи. Принятими можуть бути ученики рускої народности народних шкіл під слідуючими услівями: 1. Родичі питомця платять місячно по 4 кор. і доставляють на цілий рік: 3 кірці бульби, 3 чвертки круп (фасолі або гороху) і 1 копу капусти. Половина того має бути доставлена при вписі дитини до бурси — а друга половина найдальше до 1 лютого н. ст. Крім того мають єще давати родичі 1 кільо омасти на місяць і 2 бохонці хліба на тиждень. 2. Хто не хоче доставляти поданих віктуалів платить 13 корон. Кождий питомець має мати: колдру або коц підшитий простиралом, що найменше 2 простирала на ліжко, подушку, сінник, 4 сорочки, 4 калісонів, 2 рушники, 5 хусток до носа, 4 пар опучок і порядне убранє. Крім того зеркало, щітки до чобіт, щітку до одіня і гребінь. Кождий питомець дістане: ліжко, удержане цілковите (снідане — молоко — обід з 2 потрав (в неділї і сьвята мясо) — підвечірок і вечера) старанний нагляд і поміч в науці. При вписі кождий батько (мати або опікун) хлопця підпише декляpацию. Ученики пильні і бідні можуть одержати знижене. Заряд бурси не бере на себе праня біля питомців. Подання заосмотрені в сьвідоцтво шкільне послідного курсу належить вносити на руки о. В. Кункевича катехита виділового („Народний Дім“ площа сьв. Троїцї) найдальше до 15 серпня і виразно подати під якими услівями має бути хлопець принятий, чи за готівку чи за віктуали. Веч. О. О. Духовних дрогобицкого повіту просимо заохотити своїх парохіян до посилани дітий до міских шкіл.

— **Великий процес фальшівників гроший**, котрий задля осіб, які в нім виступають, викликує велику сензацию розпочав ся в Парижи перед тамошним судом присяжних. Яко обжаловані стають 30 молодих людий, котрі по найбільшій части належать до найзнатнійших родин в Парижи. Суть то: студенти, аптикарі, молоді малярі, артисти і елеви театральні, котрих батьки яко полїтики і високі урядники знані загально в Парижи. Душею цїлого підприємства був якийсь цукорник, котрий намовив тих молодих людий до фальшовання гроший, щоби в той спосіб дійти борзо до богатства. Одна часть обжалованих мусїла готові вже гроші пускати в курс. Они виїздżали в тій цїли на провінцию, навязували там зносини з церковними слугами і міняли у них гроші, аж наконець любка одного із фальшивників дала о всім знати полїциї. Коли приступлено до арештовання, знайдено в робітни заосмотрений в як найліпші прилади 100.000 франків фальшивих гроший, котрі мали бути пущені в курс в Росиї.

— **Нещасливі пригоди.** Дня 12 с. м. стала ся на стациї зелїзничій у Видинові слідуюча страшна пригода. Асистент зелїзничий Андрій Романчак сповняючий службу руху, ожидаючи поїзду, їдучого в напрямі до Львова, вийшов на шлях і станув в наслідок необачности на тій колії, котрою заїзджав надходячий поїзд. Машиніст не добачив стоячого на шляху урядника, котрий до того ще був відвернений задом до над'їзджаючого поїзду і розмавляв зі своєю жінкою стоячою на пероні. Поїзд в'їхав з цїлим розгоном на стацию, а нещасливий знайшов ся в одній хвили під колесами льокомотиви. Страшно потовченого, з відорваною правою рукою і ледви ще живого вибуто єго по хвили з під машини і найблизшим поїздом відвезено до Черновець до тамошного краєвого шпиталю, єсть однак лиш слаба надія удержати єго при житю. — На стациї в Тарнові дістав ся вчера пополудни пересувач ваґонів Грацка межи ваґони, котрі єго на смерть роздушили.

— **В Кукизові** львівского пов. підчас бурі, яка лютила ся дня 9 с. м. завалила ся на обшарі двірскім шопа і убила монахиню чина Сестер Мариї, Аґнію Юзьвяк, літ 48, родом з Познаня, котра якраз в тій хвили увійшла була до шопи. Двірскі будинки в Кукизові обняли сего року монахині чина Сестер Мариї і основали там захоронку для дітий.

— **Смерть від грому.** З Ниська пишуть нам: Підчас страшної бурі яка лютила ся в тутешнім повіті в ночи з дня 9 с. м., вдарив грім в хату Мартина Серафина в Боянові і убив сина тогож, Йосифа, літ 31, та сестріницю, 2-літну Анну а крім того поразив значно доньку єго, Марию. Від удару грому займила ся й хата Серафина і згоріла зі всім, що в ній було.

— **Самоубийство.** Дня 12-го липня с. р. в полудне добачив маґістратский побережник в Голоску великім в лісї тіло якогось мужчини, висяче на дереві. Завізваний жандарм з постерунку жандармериї в Клепарові сконстатував, що вспільник сам собі відобрав житє і що називає ся Андрій Кузьняр. Був то зарібник з Замарстинова, літ 37, женатий і батько 4 дітий, котрий вже від довшого часу був нервово хорий а від 8. липня с. р. волочив ся поза домом.

† **Померли:** Віллєм Перкінс, славний анґлїйский хемік, котрий в 1856 р. яко 18-лїтний молодець винайшов анілїнові краски а в 1868 р. алїзарин і антрацен — творива, котрі нині грають так величезну ролю в промислї, помер в 70-ім роцї житя в своїй посїлости в Содбері (Sudbury) в Анґлїї. — Богдан Бучиньский, студент фільософії, один із найздібнійших учеників проф. Грушівского, і кандидат стану учительского, котрий в осени мин. року зложив був іспит учительский, помер дня 15 с. м. в Станиславові в 24-ім роцї житя.

Телеграми.

Турин 17 липня. Бар. Еренталь від'їхав вчера о 7 год. 55 мін. вечером до Австриї а мінїстер Тіттоні о 8 год. 5 мін. до Риму.

Альт Авсзе 17 липня. Член палати панів, бар. Пляппарт ф. Ленгер помер тут вчера.

Мадрид 17 липня. Сенат розпочав наради над проєктом закона о реформі виборчій.

Гаґа 17 липня. Трета комісия мировоі конференциї ухвалила вчера розширене женевскої угоди на війну морску.

Плоцк 17 липня. В селі Предишево кількох узброєних розбишаків напало на загороду одного селянина і зрабувавши 2000 рублів запрягли коні до воза і втекли. На крик того селянина збігли ся сусїди і пустили ся в погоню, але розбишаки стрілили до погоні около 40 разів і тим способом сперли єї.

Полтава 17 липня. Оногдашної ночи в запечилївскім уряді почтовім зрабовано 6000 рублів.

Тегеран 17 липня. З причини увязнення якоїсь магометаньскої женщини в жидівскій части міста мало що не прийшло вчера до великої різні жидів. На щастє власти ще в пору не допустили до того. Мимо того зранено около 20 жидів. Жидівску часть міста стереже тепер войско.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові дня 16 липня:** Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 9·40 до 9·50; жито 8·30 до 8·50; овес 8·75 до 9·—; ячмінь пашний 9·— до 9·50; ячмінь броварний 0·— до 0·—; ріпак —·— до —·—; льнянка —·— до —·—; горох до варення 11·50 до 12·—; вика 0·— до 0·—; бобик 0·— до 0·—; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона —·— до —·—; конюшина біла —·— до —·—; конюшина шведска —·— до —·—; тимотка —·— до —·—.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-європейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*,
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в неділї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).